

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารของมนุษย์ ดังที่ อลิสา สุวรรณรัตน์ (2549) กล่าวถึงการเขียนไว้ว่าเป็นการถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จากความหมายข้างต้น ทำให้มองเห็นความหมายของการเขียนว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียน ใช้การเขียนบันทึกความรู้ ทำแบบฝึกหัดและตอบข้อสอบ บุคคลทั่วไปใช้การเขียนจดหมาย ทำสัญญา พิณยกรรมและคำประกัน เป็นต้น พ่อค้า ใช้การเขียนเพื่อโฆษณาสินค้า ทำบัญชี ใบสั่งของ ทำใบเสร็จรับเงิน แพทย์ใช้บันทึกประวัติคนไข้ เขียนใบสั่งยาและอื่นๆ การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญและซับซ้อนที่สุดในบรรดาทักษะทั้ง 4 ดังที่ ผดุง อารยวิญญู (2544 : 75) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะในการเขียน เป็นทักษะขั้นสูงมีความสลับซับซ้อนมากกว่าทักษะในการฟัง การพูด และการอ่าน การเขียนนอกจากเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนแล้ว การเขียนยังต้องอาศัยการรับรู้ทางสายตา การเคลื่อนไหว-กล้ามเนื้อเล็ก การทำงานประสานกันระหว่างสายตา กับการบังคับมือ และการเรียบเรียงแนวความคิด หากการประสานงานไม่ดีเด็กอาจเขียนได้ไม่ดี แม้ทักษะการเขียนจะมีความสำคัญยิ่งดังกล่าว แต่จากผลประเมินการเรียนรู้ในภาพรวม ระดับชาติพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาวิชาภาษาไทยของนักเรียนทุกระดับการศึกษาอ่อนกว่าวิชาอื่น (จาตุรนต์ ฉายแสง , 2548 : 27) นอกจากนี้ ศาสตราจารย์ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กล่าวใน ACTV ผู้จัดการออนไลน์ วันที่ 24 มีนาคม 2552 ว่า จากการประเมินคุณภาพมาตรฐานสถานศึกษาภายนอกของ สมศ.ในรอบสอง (พ.ศ. 2549 – 2551) มีข้อสังเกตจากผู้ประเมิน จำนวนมากกว่า นักเรียนในระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา มีปัญหาเรื่องการอ่านออกเขียนได้ โดยพบว่าโรงเรียนหลายแห่งนักเรียนมีการเขียนคำภาษาไทยผิด การเรียงรูปประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้ข้อความที่เขียนไม่สามารถสื่อความหมายได้ และนอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเมื่อศึกษาถึงลงไปเกี่ยวกับสมรรถภาพด้านการเขียนก็พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียนตั้งแต่ขั้นพื้นฐานคือ นักเรียนส่วนใหญ่เขียนตัวหนังสือไม่เป็นตัว ไม่มีทิศทาง ไม่ได้สัดส่วนและไม่มีรูปแบบ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ , 2540 : 3) นอกจากนี้ยังพบอีกว่านักเรียนเขียนไม่คล่องเนื่องจากการที่ความรู้ด้าน

ภาษาไทยของผู้เรียนไม่แน่นเหมือนในอดีต ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาตกต่ำไปด้วย เพราะถ้านักเรียนเขียนเก่ง ทำงานสะอาดเรียบร้อย ทำให้เอื้อต่อการเรียนวิชาอื่นๆ อีกด้วย เพราะการศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเขียนข้อความต่างๆ (สุชาติ ประจวบเหมาะ ,2544 : 55 - 59)

การเขียนให้ผู้อื่นอ่านออกง่าย และเข้าใจง่ายขึ้น ลายมือนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง เพราะถ้าลายมือของผู้เขียนไม่ชัด เช่น เขียนหวัด เขียนห้วนอก เล่นหาง มีรอยลบ ขูด ขำ จะไม่สามารถสื่อสารได้ คือผู้อ่านไม่สามารถอ่านออก ผู้อ่านอ่านไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นการเขียนควรเขียนด้วยลายมือที่อ่านออกง่าย การคัดลายมือเป็นทักษะที่สำคัญยิ่ง โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา ครูจะต้องเริ่มฝึกลายมือให้ถูกต้อง สวยงาม และวางท่าในการเขียนให้ถูกต้อง เช่น การนั่ง การจับดินสอ การเคลื่อนไหวของมือ การคัดตัวบรรจง เส้นตัวหนังสือต้องตรง เรียบ วางวรรณยุกต์ การวางสระ ช่องไฟถูกต้อง ดังที่ ผดุง อารยะวิญญู (2544:79) ได้กล่าวถึงการเขียนตัวอักษรไว้ว่า การเขียนตัวอักษร หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การคัดลายมือ ลักษณะการเขียนรูปทรงตัวอักษรที่ดี ควรอ่านง่าย ไม่จำเป็นต้องมีลายมือสวยเพียงอ่านง่ายก็พอ แต่ถ้าเด็กคนใดจะฝึกคัดลายมือจนลายมือสวยงามก็ยิ่งดี เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจไม่สามารถเขียนตัวอักษรได้ดี เพราะว่าเด็กอาจมีกล้ามเนื้อเล็กอ่อนแอ มีปัญหาในการเรียนรู้ทางสายตาทำให้มองเห็นตัวอักษรผิดไปจากคนอื่นที่มองเห็น จำสิ่งที่มองเห็นไม่ได้ ทำให้เด็กลอกคำศัพท์จากกระดานลงสมุดไม่ได้หรือลอกช้า

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน จะมีความลำบากในการเขียนหลายลักษณะ โดยจะมีพฤติกรรมการเขียนดังนี้ เขียนช้า ใช้เวลาเขียนแต่ละคำนานมาก ลายมืออ่านยาก หรือแทบอ่านไม่ออกเลย เขียนตัวอักษรกลับหลัง หรือกลับทิศทาง เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป หรือแข็งทื่อเกินไป (ผดุง อารยะวิญญู, 2544 :76) ซึ่งการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำเป็นต้องมีวิธีการสอนหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของเด็กแต่ละคน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน,2538: 96) เพื่อมุ่งขจัดความบกพร่องให้เด็กมีพัฒนาการเต็มที่ คือ การพัฒนาการรับรู้ การประสานสัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อกับสายตา การรับรู้ทางสายตา รับรู้ทางการฟัง (ผดุง อารยะวิญญู , 2533: 119-120) เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กที่ควรให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นเด็กที่ต้องการความเอาใจใส่มากเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ให้มีความรู้ในการเรียนรู้ต่างๆ พัฒนาไปตามลำดับขั้นตอนเหมือนเด็กทั่วไป แต่ต่างจากเด็กทั่วไปที่ต้องการเวลามากกว่า เพราะจำได้ช้ากว่า ช่วงความสนใจสั้นกว่า ความสามารถในการจำระยะสั้น (short term memory) ค่อยกว่า ทั้งนี้เพราะไม่ค่อยมีความสามารถในการจัดระเบียบแห่งความจำและความรู้ ถ้าหากครูผู้สอนไม่มีความเข้าใจลักษณะ

และธรรมชาติของนักเรียนเหล่านี้แล้วก็จะส่งผลกระทบต่อ การเรียนทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถของนักเรียน ทั้งๆ ที่นักเรียนมีสติปัญญาปกติ ซึ่งเป็นผลทำให้นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีปัญหาในเรื่องสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน การใช้ชีวิตประจำวันตลอดจนความสัมพันธ์กับครอบครัวและความสัมพันธ์ทางสังคม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องเข้าใจและแสวงหาทวิวิธีในการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และสามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้อย่างมีความสุข

จากปัญหาในการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนดังกล่าวมาข้างต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเรียนรู้และการดำรงชีวิตของเด็กนี้เองทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเรื่องการเขียนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้เรียนได้ ซึ่งจากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัย พบว่าชุดการสอน ช่วยตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ความต้องการ ความถนัดของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างฉับพลันตามความสามารถของผู้เรียน มีการเรียนเป็นขั้นๆ ตามความสามารถของผู้เรียน และอาศัยวิธีวิเคราะห์ระบบเป็นหลักทั้งสิ้นเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นดำเนินไปได้อย่างสัมพันธ์กันทุกขั้นตอน ทำให้นักเรียนมีความสนใจ มีอิสระในการเรียนด้วยตนเอง และช่วยแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น ช่วยแบ่งเบาภาระในการสอนของครูทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยขงค์ พรหมวงศ์ และคณะ(2521: 100) ที่ได้กล่าวว่า "...การใช้สื่อการเรียนการสอนหลาย ๆ ชนิดในรูปสื่อประสมจะ ให้ผลดีกว่าการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว..." ซึ่งในปัจจุบันได้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาใช้ในการแก้ปัญหาและอำนวยความสะดวกในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง เช่น การผลิตบทเรียนแบบโปรแกรม ชุดการเรียนการสอน รายการวิทยุศึกษา รายการโทรทัศน์ศึกษาและการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น การใช้ชุดการสอนเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน เพราะชุดการสอนเป็นสื่อที่มีการเตรียมกระบวนการเรียนการสอนไว้เป็นอย่างดี เป็นนวัตกรรมที่นำเอาสื่อการเรียนหลายประเภทมาใช้สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ โดยชุดการสอนจะมีคู่มือการใช้ มีวัตถุประสงค์ มีกิจกรรมการเรียนรู้ มีสื่อและอุปกรณ์ รวมทั้งมีแบบทดสอบเพื่อประเมินผลผู้เรียนด้วย แม้ว่าครูผู้สอนจะไม่มีความรู้ความชำนาญในการสอนก็สามารถนำชุดการเรียนการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นการสอน โดยใช้ชุดการสอนยังทำให้นักเรียนมี โอกาสปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง

ช่วยส่งเสริมการศึกษารายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่อำนวย (วิจัย วงษ์ใหญ่ , 2525 : 192)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของชุดการสอนที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงมีความสนใจในการนำชุดการสอนเข้ามาช่วยเสริมในเรื่องของการเรียนการสอน และเล็งเห็นว่าจะเป็นเรื่องมีผู้นำไปสู่ความสำเร็จ และเป็นตัวกระตุ้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลเรื่องการเขียนของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าชุดการสอนที่พัฒนานี้จะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักเรียนในระดับชั้นนี้ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่เรียนจากชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมา ว่ามีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้หรือไม่ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในวิชานี้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่องการเขียนพยัญชนะไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ช่วงชั้นที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการสอน
3. เพื่อศึกษาเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของชุดการสอนเรื่องการเขียนพยัญชนะไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยจะได้ชุดการสอน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนพยัญชนะไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวต่อไป
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ชุดการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระ
อื่น ๆ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และพัฒนา

4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการนำชุดการสอนเข้ามาสอนในรายวิชาอื่นๆ
ต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีระดับสติปัญญา
ปกติ และไม่มีภาวะพิการซ้ำซ้อน แต่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยาทำให้นักเรียนไม่
สามารถจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในเรื่องการเขียน นักเรียนเขียนตัวอักษรกลับด้าน เขียน
สลับหัวพยัญชนะ เขียนสลับตัวอักษร เขียนวนหัวพยัญชนะหลายรอบ ลายมือไม่สวย ลายมือไม่
คงที่ เขียนตัวอักษรแล้วอ่านไม่ออก เขียนหวัด ลบบ่อย และเขียนไม่ตรงบรรทัด ขนาดตัวอักษรไม่
เท่ากัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา
2553 โรงเรียนบ้านคลองตันหยง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาได้มา
จากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 10 คน มีกระบวนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การศึกษา ดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนจากนักเรียน 2 ห้องเรียน
โดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของ ผดุง อารยะวิญญู (2535:129-139) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99 แบบสำรวจนี้ใช้
สำรวจปัญหาในการเรียนของเด็กใน 5 ด้านใหญ่ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การ
เคลื่อนไหวและพฤติกรรม ซึ่งครูประจำชั้นจะเป็นผู้กรอกแบบสำรวจนี้

2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบปัญหาในการเรียนรู้ของเด็กมาหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ เด็กคน
ไหนมีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ต่ำกว่า 10 ลงมานำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ใช้แบบสำรวจปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน กับนักเรียนที่ได้คัดแยกในขั้นที่ 1 เป็น
แบบสำรวจนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (Specific Learning Disabilities:
SLD) ใช้สำรวจปัญหาในการเรียน 3 ด้านคือ ด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านคณิตศาสตร์
พบว่านักเรียนมีความบกพร่องด้านการเขียน

4. ทำการทดสอบ IQ (เด็กแอลดี คือ เด็กที่มี IQ ปกติ คือ ประมาณ 90-120) และใช้แบบประเมินทักษะการเขียนกับนักเรียนที่ได้คัดแยกในชั้นที่ 3 เพื่อตรวจสอบดูว่ามีความบกพร่องด้านการเขียนจริง

5. นำข้อมูลทั้ง 4 ชั้นตอนมาสรุปและทำการประเมินตัดสินว่าเด็กคนใดที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชุดการเรียนการสอนเรื่องการเขียนพยัญชนะไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย

2.2.2 เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของชุดการสอนเรื่องการเขียนพยัญชนะไทยในแต่ละชุด

2.2.3 พฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 15 คาบ คาบละ 50 นาที โดยแบ่งสอนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 จะเรียนวันจันทร์ พุธ และศุกร์ กลุ่มที่ 2 จะเรียนวันอังคาร และวันพฤหัสบดี

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนพยัญชนะไทย ได้แก่ การเตรียมความพร้อมในการเขียน , การฝึกการสังเกตและจดจำภาพ , การเขียนพยัญชนะไทยโดยแยกเป็นพยัญชนะเขียนคล้าย ได้แก่ กถก , ฎฎ , คคคศ , พพพ , ผผ , บบข , ททท , ฝึกเขียนคำและประโยคตรงกับรูปภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายคำศัพท์สำหรับการวิจัยดังต่อไปนี้

1. **นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้** หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนพยัญชนะ กถก , กฏ , คคคศ , พพพ , ผผ , บปษ , ททท ซึ่งมึระดับสติปัญญาปกติ (IQ มากกว่า 90) ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน แต่มีความบกพร่องทางขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้นักเรียนไม่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

2. **ความสามารถในการเขียน** หมายถึง ความสามารถในการเขียนพยัญชนะ กถก , กฏ , คคคศ , พพพ , ผผ , บปษ และ ททท ได้ถูกต้องสวยงาม โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมระหว่างเรียน แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดการพัฒนาการเขียนพยัญชนะไทย โดยมีเกณฑ์ในการวัดดังนี้

1. **วัดความถูกต้อง** ประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆนี้

1.1 การสะกดถูกต้อง คือ ไม่ตก ไม่ขาดหาย และไม่เกิน

1.2 การเขียนหัวไม่บอดในกรณีที่เป็นพยัญชนะและสระที่มีหัว

1.3 การวางพยัญชนะและสระถูกต้อง

1.4 การเขียนตัวอักษร ต้องให้ถูกต้องตามแบบอักษรไทยดังนี้

- ข ช ฃ ซ หัวต้องขมวด 2 ชั้น ก่อนจะลากตรงๆลงมา

- ผ ผตรงเชิงหยักต้องลากขึ้นไปเพียงครึ่งเดียว

- พ พตรงเชิงหยักต้องลากขึ้นไปพอดีกับหัว

- พ ฮ การขมวดหางต้องทำให้ถูกต้องคือ พ ขมวดหางเหนือเส้นบรรทัด

ส่วน ฮ จะขมวดหางอยู่ภายในเส้นบรรทัด

- กฏ การขมวดต้องเลยเส้นบรรทัดล่างลงมาประมาณครึ่งบรรทัด

2. **วัดความสวยงาม** ประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

2.1 การเขียนตัวอักษร ต้องให้อยู่ในบรรทัดที่กำหนด ควรเลือกเขียนขนาดตัวอักษรตามความถนัด อาจเขียนครึ่งบรรทัดหรือเต็มบรรทัด ใดๆก็ได้ อย่างใดอย่างหนึ่ง และรูปแบบเดียวกัน

2.2 การเขียนตัวอักษรต้องเรียงตรงและขนานกันตลอดอาจจะมีเอียงนิดๆก็ได้แต่ไม่ควรเอียงโย้จนเกินควร

2.3 การเว้นวรรคระหว่างตัวอักษร หรือช่องไฟ ต้องเท่าๆ กันและสม่ำเสมอ

2.4 การวางรูปแบบการเขียนให้เหมาะสมกับหน้ากระดาษ ไม่ควรขีดกรอบ
ด้านซ้ายหรือด้านขวามากเกินไป

2.5 วิธีวัดความสะอาด จะต้องไม่มีรอยลบ ชีคม่า จนสกปรก

3. **ชุดการสอน** หมายถึง ชุดการสอนการเขียนพยัญชนะไทยซึ่งเป็นชุดการสอนสำหรับการเรียนรายบุคคลที่มีการนำนวัตกรรมทางการศึกษาประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) , สื่อการเรียนรู้ ได้แก่ รูปภาพ ซีดีสื่อมัลติมีเดียพยัญชนะไทย เกม เพลง แบบฝึกทักษะ อุปกรณ์เสริมการเรียน มาสัมพันธ์กันในลักษณะที่สื่อแต่ละชนิดส่งเสริม และสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระตามลำดับขั้นตอนของการนำเสนอเนื้อหาโดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนจะเริ่มเรียนและทำกิจกรรมตั้งแต่ชุดที่ 1 จนถึงชุดที่ 10 ตามลำดับ และในแต่ละชุดผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนย่อยให้ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนที่จะข้ามไปเรียนหรือทำกิจกรรมในชุดต่อไป ถ้าผู้เรียนได้คะแนนไม่ผ่านตามเกณฑ์ให้ผู้เรียนกลับไปทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมและเรียนซ้ำอีกครั้งในชุดการสอนนั้นจนกว่าจะผ่านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

4. **ประสิทธิภาพของชุดการสอน** หมายถึง ศักยภาพของชุดการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ไม่น้อยเพียงใด ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดเกณฑ์ไว้ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนจากชุดการสอนซึ่งคำนวณจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ในการทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมในชุดการสอนแต่ละแผน (E_1)

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้ ซึ่งคำนวณจากร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียน ภายหลังใช้ชุดการสอน (E_2)

5. **เวลา** หมายถึง เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมของชุดการสอนเรื่องการเขียนพยัญชนะไทยในแต่ละชุด

6. **พฤติกรรมการเรียน** หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการแสดงออกในห้องเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย อยู่ในระดับที่สูงขึ้น
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีความสามารถในการเขียนคำศัพท์ ได้เรียนรู้คำศัพท์ เพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนในระดับที่สูงขึ้น
3. ได้ชุดการสอน เรื่องการเขียนพยัญชนะไทย ที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่นักเรียน ครู หรือผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
4. ข้อค้นพบที่ได้รับ จะเป็นแนวทางสำหรับครูภาษาไทย นักการศึกษา ในอันที่จะทำความเข้าใจลักษณะความแตกต่างของการเรียนรู้ของเด็ก สามารถนำมาปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนและการสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น